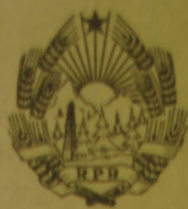

R. P. R.

DOS. Nr. 400 16

VOL. Nr. 51

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

CSJ 5101/2001
Ancheta

DRAGOS

TITUS

CSJ 3705/2000

Data

4330947

P 013250, Vol. 51

Urmează Vol. Nr. 52

20 OCTOMBRIE 1959 @ 4.
Tov. PLAVOSIN.

1583
959

40010

Vol. 5

TRIBUNALUL SUPREM

Colegiul Penal

DOSAR Nr. 1583

22. IX. 1959.

959

Dec. 2109/58; 40010/ol. 3.

Drago, Titus

Capitală

Computat
Recurs la ~~contestație~~
C.R.

2109

40010

2

T.S.C.F.
1583/9

31X

20 VIII

Tribunalul Capitalei R.P.R.

Colegiul III.

Nr. 2109/1956

17 septembrie 1959.

PRIMIT LA 25.09.1959

COMITATUL 4

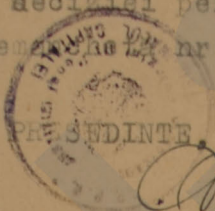
20.10.1959

Ap. N. a. p. c. a. ;
Reg. M. P. c. a. ;

C a t e n a

Tribunalul M. P. c. a. ;
Colegiul Penal.

Alăturat vă trimitem dosarul acestui tribunal nr. 2109/1956, împreună cu recursul introdus de către DRAGOS TITUS, împotriva deciziei penale nr. 1034 din 3 septembrie 1959, cum și dosarul demersului nr. 40010, ancheta Antonescu Ion ș.a. spre cele legale.

[Handwritten signature]

SECRETAR

[Handwritten signature]

2456
22/9/59

Termenul

Locușul în cercul de computer

8 apăsare Ingaș Titus destina

+ 7. abia Colegiul avocaților București
cerc aparator deș oficio

25/11/99-ada

Apisat la 26/9/99-

inșez

Dosar Nr. 2109/906

Pr. 4. 9 95-5
Se va învita Tribunalul
Judec. Suprem al R.P.R.
într-o sesiune legală
spre a soluționa
Președ. *[Signature]*

2109
/98

Toranzo Președinte,

Subsemnatul Dragoș Titus,
detinut, deținu alături cu mine
declarat împotriva hotărârii
penale din 3 Sept. 909 a
acelui Tribunal, rugându-se
să încredințezi a dispune înaintarea
în instanță în dosarul
cauzei, la Tribunalul Suprem
spre soluționare -

Luptăm pt. pace!

pt. Dragoș Titus

cu mine

Tr. Președinte al Colegiului III
al Trib. Capitalei

Pr 4. 9. 1955
Văput -
Prezintă
D. J. M.

3

Domnule Prezintă,

Subsemnatul Dragoș Titus, detinut,
declara

RECURS

impotriva hotărârii penale din 3 Sept. 1955
a Tribunalului Capitalei Colegiul III, pronunțată
în dosarul Nr. 2109/456, prin care mi s-a
reținut cererea de comutare a pedepsei,
neglijându-se totodată susținerea mea
substantivă de respectiva cerere și mi
se luată în considerare cel puțin ca
recurs impotriva hotărârii penale Nr. 3699/456
a aceluiași Colegiu. -

Motivul prezentului recurs îl voi
devolta prin scribit memoriu. -

Suntom pt. pace!
pt. Dragoș Titus
in memoriu

Domnule Prezintă al Tribunalului Suprem
Colegiul Penal

Tribunalul Suprem al R.P.R.
Colegiul penal
Dosar nr. 15-83 / 1959

Raport

Prin hotărârea nr. 17 din 12 mar. 1946 a
Tribunalului poporului din București, Titus
Dragos, fost ministru în guvernul Bulinescu,
a fost condamnat la 15 ani muncă silnică
și 10 ani degradare civică, pentru infracțiuni
prev. în ped. de art. 2 lit. a din legea
nr. 312/1945 și pedepzită de art. 3 al. 2 din
această lege, cu aplic. art. 157 c.p., precum și
la alte pedepze, pentru fapte prevăzute de legea
citată, iar, în baza art. 101 c.p., a fost obligat
să execute pedeapsa de 15 ani muncă silnică.

Numitul condamnat a făcut contestație,
erind să se compună în pedeapsa trăgând
de la 29 sept. 1945 - 11 apr. 1946, când a avut
loc interdicția obligatorie, sub președ. la locuința
sa.

Tribunalul Capitalăi - Col. III i-a respins
această contestație prin decizia penală
nr. 1034 din 3 sept. 1959.

Împotriva acestei decizii, Titus Dragos
a declarat, ^{în termen,} Recursul de fapt, pe care în
urmare l-a motivat.

Termen de judecată are la 20 oct. 1959.

15 sept. 1959

Indicatul

L. L. L.

COLEGIUL DE AVOCAȚI REGIUNEA
Biroul de Asistență Juridică

Valabilitate până la data de 15.05.1954
DELEGAȚIA Nr. 25884

Tov. Avocat domiciliat
str. nr. Raionul
este delegat a susține interesele
..... domiciliat în
str. nr. în fața
..... Dos. nr. 1583 / 1954

Conform art. 34 Decret nr. 281/954 în baza prezentei, tov. avocat
este îndreptățit să acorde justițiabil asistență juridică condiționile
admise de lege.

DIRECTOR,

Secretar,

Data, 17.5.1954

Doc. 1583/959

Trib. Suprem R. P. R.

Colegiu Pensil

Intrare No. 1824
1959 Luna oct. 19
Dosar No. 1583/959.

Ter. 20/X.59-C.2

Termen 20 octombrie 1959

MOTIVE DE RECURS

din partea recurentului Titus Dragoș

In fapt.

Recurentul contestator, Titus Dragoș, a fost arestat la 30. I. 1945 și condamnat la 17. V. 1946 prin hotărârea 17 a Trib. Poporului, cu circumstanțe atenuante, la 15 ani temniță grea în baza legii 312/945.

Detenția preventivă i-a fost recunoscută și computată cu excepția unei perioade de timp, și anume 29. IX. 1945 - 11. IV. 1946, perioadă care face obiectul prezentului recurs în contra Deciziei 1034/959 a Trib. Capitalei Col. 3, recurs pe care înțelegem a-l susține pe următorul :

MOTIV DE RECURS

Caz prevăzut de art. 400¹ și 400² din c. proc. pen. Nelegalitate, prin gresita aplicare a art. 64 din c. pen. Neteminicie, prin aceea că probele dosarului nu au fost just apreciate.

În această perioadă de timp detențiunea a avut loc într-o locuință particulară, sub pază, fapt care rezultă din adresele Ministerului Justiției aflate la dosarul cauzei (pag. 16 și 22).

Tribunalul Cap. Col. 3 a considerat că nu e cazul a se admite cererea de computare pentru această perioadă pe două considerațiuni : 1) că nu ar fi fost mandat de arestare, și 2) că lipsa de libertate nu ar fi avut un caracter absolut.

1. Necesitatea mandatului de arestare pentru a fi vorba de o deținere preventivă, este de mult tranșată de practica judiciară în sens negativ.

Altfădată, printr-un formalism excesiv, se cerea mandatul ceea ce excludea din prevenția recunoscută deținerea la organele de cercetare fără mandat sau reținerea cu caracter administrativ. Astăzi se merge la realitatea concretă a privațiunii de libertate, care urmează a se lua în considerare, în orice împre-

Jurări ar interveni.

În speșă, situația este - mai mult decât atât - diferită. Ne găsim în 1945 înainte și imediat după sfârșitul războiului anti-hitlerist. Măsura administrativă de reținere există, ea este prevăzută într-un act - pe care îl arată contestatorul în cererea sa - act, mai puternic decât orice mandat : Jurnalul Cănsiliului de Miniștri din ianuarie 1945, care dispune arestarea foștilor miniștri antonescieni.

Deținerea recurentului, până la judecată, a avut loc în diferite localuri : la Prefectura Poliției de la 30 ianuarie până în martie 1945; la închisoarea "Uranus" din martie până la 29. IX. 1945; pe urmă în str. Paleologu nr. 4, cum rezultă din adresele mai sus indicate, până la 11. IV. 1946, când este din nou încarcerat în vederea procesului, terminat la 17. V. 1946.

Nu e de conceput ca la 29. IX. 1945, când recurentul a ieșit de la "Uranus", să se fi produs o liberare propriu-zisă, în timpul cercetărilor și înainte de proces. Numai locul deținerii se schimba după necesitățile anchetei și posibilitățile, probabil, ale cazării.

De altfel adresele Min. Justiției arată că i s-a fixat domiciliu obligator sub pază la o anumită adresă - nu se spune că ar fi fost și nici nu era propriul său domiciliu - "continuând"; "să fie ținut la dispoziția Tribunalului Poporului până la 17. V. 1946, când a fost judecat".

Ideea de continuitate în deținere apare cu atât mai clară cu cât adresele nu se opresc asupra datei de 11. IV. 1946, când locul deținerii a fost din nou schimbat, și recurentul încarcerat, ci arată că situațiunea a fost în continuare aceeași până la judecarea procesului.

2. Numai printr-o greșită analiză a situației ei de fapt, Tribunalul de fond a putut ajunge la concluzia că nu a fost, în acea perioadă, o privațiune de libertate "în mod absolut și în sensul propriu al cuvântului".

Tribunalul Suprem păzitor al aplicării normelor în spiritul libertăților reale, așa cum le concepe regimul socialist, are datoria de a preciza concordanța între normă și împrejurările concrete ale speței.

În primul rând observăm că expresia de domiciliu obligator, întrebuițată în adresele Ministerului de la dosar, nu trebuie înțeleasă în sensul unei fixări de domiciliu care lasă libertatea de deplasare cu interdicția numai a părăsirii unui anumit

perimetru sau a unei anumite localități.

În cazul de față, este vorba de o deținere într-o cameră sub pază, prin prezența gardianului la ușa acestei camere pe care deținutul nu o putea părăsi, contactul cu exteriorul fiind totalmente interzis. De altfel, acest fapt se petrecea, nu în casa sa, cu viață obișnuită, cum se arată în Decizie, ci într-un imobil, unde nu avusese domiciliu, unde locuia doar o rudă a sa și în care i s-a precizat camera de deținere.

În concepția Tribunalului Suprem, localul deținerii nu are mai multă importanță - există cazuri de deținere în spitale sau într-un lagăr - decât împrejurările în care ea se execută.

Noțiunea de deținere preventivă a fost precizată în decizia Trib. Suprem R. P. R. Col Penal nr. 554 din 15. IV. 1953, publicată în J. N. nr. 5/953 pag. 685/686, ca reprezentând : "Toate situațiunile în care în fapt se constată că cel condamnat a fost privat de libertate".

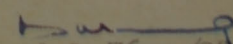
A nu admite recursul de față ar fi - socotim noi - a reveni asupra acestei precizări, cerută de o înaltă concepție socialistă asupra noțiunii concrete de libertate.

Tribunalul de fond nu a înțeles să urmeze soluția, stabilită prin acea Decizie a Trib. Suprem, sub motiv că speța nu este identică, ca și cum frazele deciziunilor Trib. Suprem, care constituiesc argumente, nu ar constitui în același timp premise majore, de sine stătătoare, și ar avea sens numai după aplicarea la premisa minoră, situația de fapt a procesului respectiv.

Umanismul socialist dă noțiunii de libertate un sens mai concret, bine precizat în Decizia amintită a Trib. Suprem, fără abstracțiuni și formalisme : s-a emis sau nu mandat de arestare, privațiunea de libertate are sau nu un caracter de încarcerare într-un loc determinat.

În speță nu e vorba de afirmații ale contestatorului recurent sau de depoziții de martori, ci de acte oficiale din care se constată existența deținerii efective în perioada respectivă, deținere în continuare, sub pază permanentă, dar cu schimbarea la un moment dat a locului de deținere, fapt reținut de instanța de fond, dar din care aceasta nu a tras concluziile corespunzătoare.

Baptele fiind dovedite, soluția Trib. Capitalei apare ca nelegală și netemeinică și vă rugăm a admite recursul și, în fond a dispune computarea în durata pedepsei a perioadei 29. IX. 1945-11. IV. 1946.

p. Titus Dragoș,
Av. Mircea Durma, del. 7600/959 Col. 1

Das n: 1583/1959 Tribunalul Suprem al RDR - Coluziune penal -

Minuta deosebi n: 1778

Sedința publică din 20 octombrie 1959

În numele poporului

Decide:

Respinge recursul declarat de condamnatul Dragoș
Titus împotriva deosebi penale n: 1034 din 3 septembrie
1959 a Tribunalului Capitalei RDR, vol III.

Pronunțată în sedința publică azi 20 octombrie 1959

Un

Procuror

Consilier

Consultant juridic pr.

J. P. n. 2

TRIBUNALUL SUPREM AL R.P.R. - COLEGIUL PENAL. -

Decizia nr.1778.

Dosar nr.1583/1959.

Sedința publică de la 20 octombrie 1959.

Tribunalul compus din :

Președinte : Ronai Ladislau	Judecător
Mocanu Niculae	"
Băltesanu Nicolae	"
Costinescu Emil,	Procuror
Preda Ion	Consultant jurid.princip.

S-a luat în cercetare recursul declarat de condamnatul Dragoș Titus, împotriva deciziei penale nr.1034 din 3 septembrie 1959 a Tribunalului Capitalei R.P.R. colegiul III.-

La apelul nominal s-a prezentat apărătorul recurentului, adv.Mircea Duza, justificat cu delegația din dosar.-

Procedura fiind îndeplinită, apărătorul inculpatului dezvoltă pe larg motivele de recurs, susținând că împrejurarea învederată în cauză că recurentul a stat, timpul precizat în cererea inițială, la domiciliul obligator și sub pază, echivalează cu o detenție preventivă și deci contestația făcută în speță era fondată. În încheiere solicită admiterea recursului și calcularea prevenției în speță.-

Președintele completului de judecată cere lămuriri apărătorului în privința adresei domiciliului obligator în care a stat recurentul, precizând că în această privință există în dosar următoarea nepotrivire : prin contestație se afirmă personal de către recurent că a avut domiciliu obligator la locuința sa din str. Aviator Fuiță nr.70, iar din adresa Ministerului Justiției aflată la fila 16 se constată că i s-a fixat domiciliu obligator în str.Paleologu nr.4.-

Apărătorul dă lămuririle necesare susținând că din eroare recurentul contestator afirmă că a avut domiciliu obligator la locuința sa din str. Aviator Fuiță nr.70. În realitate, când recurentul a fost arestat pentru prima dată în cauză, locuința sa a fost ocupată de o misiune străină, iar atunci când i s-a fixat domiciliu obligator el ocupa o cameră la sora

sa din locuința acesteia aflată în str. Paleologu nr.4.-

Procurorul combate motivele de recurs expuse de apărător, susținând că domiciliul obligator nu echivalează cu o detenție preventivă, fiind de fapt o măsură de siguranță sui generis, așa că este cazul a se respinge ca nefondat recursul.-

T R I B U N A L U L

Asupra recursului de față ;

Examinând actele și lucrările dosarului se constată următoarele :

Petiționarul Titus Dragoș fiind condamnat definitiv la 15 ani muncă silnică pentru crimă de dezastrul țării, săvârșită în calitate de fost membru al guvernului I. Antonescu, a introdus o contestație prin care solicită computarea detenției preventive, susținând că el a avut domiciliu obligator, sub pază, la locuința sa din București pe perioada 29 septembrie 1945 - 11 aprilie 1946 și această perioadă nu i-a fost socotită în contul pedepsei.-

Tribunalul Capitalei R.P.R., colegiul III, prin decizia penală nr.1034 din 3 septembrie 1959 a respins această contestație ca nefondată.-

Impotriva acestei hotărâri, Titus Dragoș a declarat în termen recursul de față, invocând un singur motiv de casare, prin care critică decizia Tribunalului Capitalei pentru nelegalitate, prin greșita aplicare a art.64 c.penal și netemeinice, susținând că probele dosarului nu au fost just apreciate.-

Recurentul arată în esență că în perioada 29 septembrie 1945 până la 11 aprilie 1946, el se găsea deținut într-o locuință particulară, sub pază, fapt care rezultă din adresele Ministerului Justiției, aflate la dosar.-

În această situație, pretinde recurentul, tribunalul în mod cu totul greșit a ajuns la concluzia că în aceea perioadă el nu se găsea deținut preventiv.-

Motivul de casare formulat este neintemeiat.-

Recurentul în petiția sa introductivă arată că în pe-

ricada în discuție a fost deținut la domiciliul său din București, str. Locot. Aviator Fulea Vasile nr.70, iar apărătorul său în ședință precizează că în perioada amintită recurentul nu mai avea domiciliu la această adresă, deoarece locuința sa fusese ocupată de o misiune străină și astfel el domiciliu în strada Paleologu nr.4, la o soră a sa, în locuința căreia ocupa o cameră.-

Din cele două adrese aflătoare la dosar, (filele 16 și 22) reiese - astfel cum face cunoscut Ministerul Justiției Tribunalului Capitalei - că recurentul până la data de 25 septembrie 1945 a fost deținut în arestul fostei Prefecturi a Poliției Capitalei, iar dela această dată până la 17 mai 1946, i s-a fixat domiciliu obligatoriu sub pază, fiind ținut la dispoziția Tribunalului Poporului.-

Atît în ipoteza indicată de recurent că a domiciliat în perioada în discuție în propria sa locuință, cît și în cealaltă ipoteză că a ocupat o cameră la o soră a ei din strada Paleologu nr.4, este evident că caracterul măsurii luate de organele în drept a fost aceea de a se fixa recurentului domiciliu obligatoriu, spre a asigura astfel prezentarea lui în caz de chemare la Tribunalul Poporului. Tocmai acesta a fost și motivul pentru care s-a instalat și o pază la domiciliul recurentului, altfel putînd ușor să se sustragă de la judecată, la care ulterior a și fost supus.-

Faptul că s-a instituit o pază la locuința recurentului nu schimbă caracterul măsurii luate, aceasta rămînînd domiciliu obligatoriu și nu detenție preventivă, astfel cum se pretinde, nerezultînd din nici un act al dosarului că recurentul ar fi fost privat de libertate într-un fel oarecare, detenția preventivă impunînd de altfel necesitatea deținerii într-un loc anume destinat acestui scop, loc în care cei în cauză sînt supuși anumitor norme restrictive, ceea ce nu s-a făcut în cauză.-

Față de cele arătate mai sus, recursul introdus fiind nefondat, urmează a fi respins ca atare.-

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECTIA GENERALA A PENITENCIARELOR
SI COLONIILOR DE MUNCA

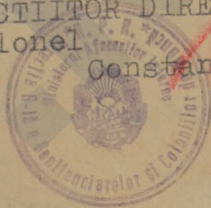
Nr. 016483 din 28.07.59

TRIBUNALUL JUPĂRETI
Colegiul II Penal

Alăturat vă trimitem cererea deținutului
TITUS din penitenciarul Rm. Sărat prin care solicită comutare
detenției preventive din octombrie 1945 până la 19 aprilie 1960.

Este condamnat la 15 ani t.g. pentru crimă de război.
Executarea pedepsei a început la 11 aprilie 1946 și expiră la data
de 6 august 1960. I se scade arestul preventiv de 243 zile, respec-
tiv de la 30.I.1945 la 29 sept.1945.

DOCTOULOR DIRECTOR GENERAL
Colonel Constantinescu Marin

SECRET
B.C. 98

Exemplar nr.

Termen la 20 aug. 1959
de un an în care să se facă o nouă evaluare a stării de sănătate a deținutului și să se decidă dacă are nevoie de tratament medical.

705
2109
56

Scut de
31
17/946.
129.7.955

Termen 20 august.

rec. contract conventie

~~11~~ Dragos Titus detent

Perit Rimnic-Sarat

adresa coleg. Avocati.

Decis.

exp 1/10/19

Respinge urerea,
ca neputi data
Definitivă

3 sept. 1959

2 ex.

red. Tîru D.

dact. Tudoran A.

ex. nr 1 la destinatar

ex. nr 2 la dosar

nr. 443/1959

[Handwritten signatures and initials]

(73)

Obiectul prezentei cereri este computarea în pedeapsă a acestei de a doua epoci de arestare preventivă, cuprinsă între Octombrie 1945 - Aprilie 1946 și schimbarea datei expirării pedepsei în raport cu timpul ce vete hotărâ util pentru computare.

Socotesc că și această perioadă de arestare urmează a fi computată, de care ce ea constituie din punct de vedere legal tot arestare preventivă, deși s'a executat la domiciliul meu. Nu se cere ca arestarea preventivă, pentru a fi considerată ca atare, să fi executată neapărat într'un penitenciar; ea poate fi executată și într'un lagar, un spital sau o casă de sănătate, într'o mănăstire, la domiciliul sau în ori ce loc și mod apreciat și hotărât de autoritățile competente, în special în materie politică, avându-se în vedere împrejurările de fapt și necesitățile instrucției și judecătorești; locul și modul de executare o chestiune numai de regim de fapt, care nu schimbă cu nimic caracterul arestării; arestarea preventivă rămâne ca atare, oriunde ar fi ea executată, cu toate consecințele de ordin juridic, deci și cu aceea a computării în pedeapsă.

Asupra faptului rearestării mele în Octombrie 1946 și a instituirea pazii de gardieni publici la domiciliul meu din Buc. Str. Locat. aviator Feică Vasile Nr. 70 (Parcul Domeniilor) - dacă nu rezultă din actele dosarului - vă rog să bine voiti a cere relații la Ministerul de Interne și de la Prefectura Poliei Capitalei, care desigur că se vor putea furniza Tribunalului, după actele oficiale de răspândire a gardienilor publici la posturile create în acel timp în capitală, pentru paza foștilor miniștri Antonescu și arestați sub învinuire de Criminali de război; iar dacă aceste autorități nu vor putea da relațiile cerute, rog Tribunalul să-mi admită dovada cu martori, de oare ce eu nu pot suferi o pierdere sau decădere de drepturi, dacă autoritățile publice nu posedă acte să nu pot da relațiile ce le incumbă conform competenței lor.

J. Dragon

12 Iunie 1959.

CERERE

Către

Tribunalul Capitalei - Colegiul Penal

Subsemnatul

DRAGOS TITUS

născut la 22 Aprilie 1896

în Comuna

Galata - Jasi

Raionul

Regiunea

deținut în

Penitenciarul Râmnic-Sarat

condamnat (prevenit) la

15 ani temniță grea

pentru

CR (vinovat de dezastul Tărei)

prin sentința nr.

17/1705/46

data

de Trib:

Poporului București

Dosar nr.

48.610/1946

mandat nr.

119.325/46

Rog a aproba: prezenta Cerere de computare

pt. următoarele motive.

În calitate de fost membru al Guvernului J. Antonescu, am fost trimis în judecata Trib. Poporului București; am fost judecat în Palatul Ion Antonescu în timpul de la 4 Mai - 17 Mai 1946 și condamnat la 15 ani muncă silnică, transformată apoi în temniță grea.

Înainte de judecată am fost arestat preventiv prin jurnalul Consiliului de Miniștri din 29 Ianuarie 1945, conform dispozițiilor Legii pentru pedepsirea Criminalilor de Război și Vinovaților de dezastul Tărei.

Arestarea mea preventivă a avut două faze: una de la 29 Ianuarie 1945 - 29 Septembrie 1945 și de la 17 Aprilie 1946 - 17 Mai 1946, executată în arestul Pref. Politei, CMC (arestul Arsenal), Min. de Interne și Tribunalul Poporului. Această prevenție mi-a fost computată în pedeapsă în urma Contestății ce am făcut din Penitenciarul Aind în anul 1956, Contestăție ce mi-a fost admisă de Trib. Capitalei Colegiul penal Catol. III prin Sentința nr. 3699... fixându-se data expirării pedepsei mele la 6. Aug. 1960. Dr. H. 2109/1956.

Pus în libertate la 29 Sept. 1945, am fost însă rearrestat tot pe baza aceluiași jurnal al Cons. de Miniștri în Octombrie 1945; aceasta a doua fază a prevenției mele s-a executat la domiciliul meu din București St. Locotenent-rotator Furcă Vasile (Parcul Domeniilor) prin instituirea unui post de bază de gardieni publici, cu interdicția părăsirii domiciliului și a oricărui contact cu exteriorul; ea a durat până la punerea mea la dispoziția Tribunalului Ploiești spre judecare.

R. P. R.
MINISTERUL JUSTITIEI
Direcția Tribunalului Civile
Notariatelor de Stat
și
Inspectorilor Judecătorești
Nr. 3561/8/1959

21. VII 1959

C ă t r e

TRIBUNALUL CAPITALULUI R.P. România
Cabinetul Președintelui

La adresa nr. 5382 din 8 august 1959, vă trimitem alăturat
dosarul nr. 4000/vol. 3/anchetă cuprinzând 445 file, privind pe Dragoș
Titus și alții, urmînd să ne fie restituit de urgență, după folosit.

Red. N.G.
Dact. E.C.
ex. 2
21 aug. 1959

COLEGIUL DE AVOCAȚI REGIUNEA

Biroul de Asistență Juridică

ATĂRARE din OFICIU

353509

DELEGAȚIA

Tov. Avocat domiciliat
str. nr. Raionul
este delegat a susține interesele

..... domiciliat în
str. nr. în fața

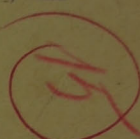
..... Dos. nr. /1951

Conform art. 34 Decret nr. 281/954 în baza prezentei, tov. avocat este îndrep-
tătit să acorde asistență juridică în condițiunile admise de lege.

DIRECTOR

Secretar,

Data 1951

Dosar Nr. 2109 /195 9
cu termen la 20 aug 195 9

RECOMANDAT

Nr. _____ din _____ 195 _____

9981

Către

TRIBUNALUL

Str.

Localitatea

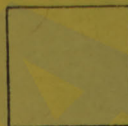
Raionul

Regiunea

Prin Oficiul Poștal

(St. de zi cu data
înapoierii dovezii)

(St. de zi cu data
predării dovezii)

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Tribunalul

cu sediul în

Dosar nr. 2109 195 9

CITAȚIE Nr.

din

195 9

din comuna
orasul

raionul

regiunea

este chemat la această

instanță camera nr.

pentru ziua de 20 luna august 195 9

ora

în calitate de

în proces cu

pentru

In caz de neprezentare, judecata se va face în lipsă conform dispozițiilor procedurale. Martorul sau expertul lipsă va fi amendat.

L. S.

PREȘEDINTE,

Secretar.

exp. dovada atachei cu semnatura inegal

*) Se vor sterge cuvintele care nu sînt necesare.

2. NEGĂSIND NICI O PERSOANĂ, am alisat actul pe ușa princ.
pata a locuinței (sedului) destinatarului.
Semnătura primitorului actului
Căltăcia în care primește actul
AGENT, L. S.

d) Primind actul nu a putut să semneze de primire pentru că:
e) Primind actul a refuzat să semneze de primire:
f) Refuzînd primirea am alisat actul pe ușa principala a locuinței (sedului) des-
tinarului:
a) Acestea a primit actul, semînd în fața noastră:
ternicului destinatarului
persoană care locuiește cu destinatarul, portar, administrator, impu-
destinatar, rudă cu destinatarul,
1. GASIND PE

citat în calitate de _____
reginea _____
str. _____ nr. _____
la domiciliul lui _____
etaj _____
ap. _____
cu termen la _____
comuna _____
m-am deplasat în _____
citată nr. _____
195 _____
emisa de Tribunalul _____
Subsemnatul agent procedural _____
2109 _____
avînd de înmînat _____
3.

Acăzi _____ luna _____ anul 195 _____
DOVADA DE INDEPLINIREA PROCEDURII

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
TRIBUNALUL _____

Dosar _____
civil _____
penal _____
Nr. _____
195 _____

în această unitate
Comandant
Către
Dragos Titus
Localitatea _____
Raionul _____
Regiunea _____
Prin Oficiul Poștal _____
Retur

Către
Dragos Titus
Localitatea _____
Raionul _____
Regiunea _____
Prin Oficiul Poștal _____

1356
RECOMANDAT

Nr. _____ din _____ 195 _____

(Stampila de zi
cu data sosirii)

Prețul de vânzare 2,65 lei

Tribunalul Capitalei R.P.R.

Colegiul III.

Nr. 2109/1957

1 August 1959.

17

C ă t r e

Tribunalul Capitalei R.P.R.

Cabinetul Președintelui.

Urmare a adresei ns. nr. 2109/1957 din 3 august
1959.

Vă rugăm a interveni la Ministerul Justiției pen-
tru a ni se trimită dosarul acestui colegiu cu nr. 2109/1956,
fiindu-ne necesar pentru judecarea cererii de computare făcută
de susnumitul cu termen la 3 septembrie 1959.

PRESEDINTE,
N. Săchiră

SECRETAR,
D. Ciolponea.

Tribunalul Capitalei R.P.R.

Colegiul III.

Nr.2109/1957

3 august 1959.

C ă t r e

Tribunalul Capitalei R.P.R.

Cabinetul Președintelui.

Vă rugăm să interveniți la Ministerul Justiției,
Direcția Instanțelor Civile, să ni se trimită dosarul acestui
colegiu nr.2109/1956,privitor pe DRAGOS TITUS, fiindu-ne necesar
pentru judecarea cererii de computare introdusă de către susnu-
mitul cu termen de judecată la 20 august 1959.

PRESEDINTE,

N. Sachelarie

SECRETAR,

Doss nr. 2109/1959

Tribunalul Capitalei R.P.R. Colegiul III.

INCHISE

Sedință publică de la 2 august 1959.

Tribunalul compus din:

Napoleon Sachelarie
Constantin Tautu
Doibani Maria
Dinescu Ilie
Badea Radu
Ilie Feligred
Gloabones Dumitru

Președinte
Judecător
Asesor popular
" "
" "
Procuror
Secretar.

La apelul nominal făcut în ședință publică s-a prezentat
petitionerul Dregos Titus prin avocat Mănescu Nicolae.

Procedura completă. Lipsă dosarul de fond.

Apărătorul petitionerului solicită a se cere relații del
Ministerul Afacerilor Interne, dacă pe perioada septembrie 1945-a
aprilie 1946 petitionerul a fost detinut preventiv la domiciliul
său.

Tov. procuror arată că nu se poate cere asemenea relații
până când instanța nu va fi în posesia dosarului, deoarece tre-
buie să indice anumite date ce se găsesc numai în dosar.

TRIBUNALUL,

Pentru lipsa dosarului de fond.

SE DISPUNE:

Amână cauza la 3 septembrie 1959, pentru când petitionerul
cunoaște termenul prin apărătorul său, urmînd ca atunci cînd va
exista dosarul de fond, să se soluționeze cererea petitionerului.

Data în ședință publică.

Președintele:

Secretar:

Doar 2109/956

al 2-lea de nivel

20

Notă de sustinere

deputat pentru contestatorul Dragoș Titus

I - În mod preliminar, am învederat lipsa de procedură cu contestatorul care, fiind citat la Penitenciarul Rimnicul-Sarat, nu a mai fost fost în acel loc de deținere, cităție fiind reținută. -

O, potrivit art 435 p.pen., instanța de contestație nu poate fi legată în mod relativ decât cu condiția îndeplinirii procedurii de citare cu contestatorul arestat, deși o citare are doar caracter de încununare a termenului, iar nu o convocare pentru a compara în instanță. -

Ratiunea pentru care roscium este legimul a prezenta obligațiunea citării contestatorului arestat, rezidă în aceea că a considerat necesar ca, pe parcursul judecării respective, să acorde posibilitatea celui în cauză de a-și completa actual petiție, sau a mai trimite instanței orice alte comunicări ar mai vorbi necesare pentru sustinerea scelerii.

În orice caz, chestiunea este de ordin public și nu se poate transige asupra ei.

Potrivit art. 98 p.pen., prezenta încl -

patului "in cazurile si formele stabilite de lege"
este intotdeauna prevazuta sub sanctiunea nulitatii.

Indra o intalnire cu cea de fata, reprezentarea contestatului ^{prin} avocat nu are valabilitate decat cu conditia atarnii lui regulato. - Deci nu se poate spune ca respectivel contestator a fost prezent prin avocat, atita vreme cit atarnii nu a fost indeplinit.

Ce este asa si un altfel, rezultu din improprie carea ce in toate cazurile cind e vorba de contestata introdusa de catre atarnii, instantele citeaza pe contestatori (dupa cum de altfel e incercat - deocamdata fara succes - si in cazul de fata), conformindu-se pur si simplu legii. -

Procedind in acest fel, instantele nu fac forate inutile, - dupa cum deasemenea trebuie remarcat ca nici legea nu prevede inutilitati. -

Fata de cele aratate mai sus, se negam si aminati solutivarea contestatiei, disponind citarea contestatului prin Directia Penitenciarelor.

II Cu privire la temerile prodit ale contestatiei, in vederea urmatoarelor:

Contestatorul a cerut sa i se compute o anumita perioada a detinerii sale preventive, care a fost efectuat la domiciliu, sub paza si cu orice contact cu exteriorul terat.

Acest gen special de detinere preventiva a fost posibil datorita unui jurnal al Comisului de Mintru din Iarnario 1945, care presedea autarea fortilor demunitari ce aveau sa fie judecati potrivit unei legi exceptionale.

Într-adevăr, ceace interesează într-o detenție preventivă ca să existe ca atare, este privatiunea de libertate, care poate fi realizată indiferent de ~~conținutul~~ ^{regimul} (sub celelalte aspecte) al detențiunii și indiferent de locul detențiunii.

Da, din adresa de la filele 16 și 22, rezultă că numitul contestator a se fixare domiciliu obligator sub pază, la dispoziția tribunalului popular.

Nu este deci vorba de ceace se înțelege prin noțiunea ^{ordinară} de domiciliu obligator, care se traduce prin interdicția de a părăsi o anumită localitate, pe raza căreia respectiv persoana ar avea totuși dreptul să circule neîntrerupt, - ceace înseamnă doar o privațiune de locomotivă într-o localitate. Într-altă, dar nici decum o privațiune de libertate.

În sprijinul susținerilor noastre, invocăm și o jurisprudență din 1953 a Tribunalului Suprem (decizie Nr. 554 din 15.IV.53) - publicată în „Justiție Nouă” Nr. 5/53 pag. 685-686, - jurisprudență asupra căreia instanțele noastre supreme nu a revenit și în care s-a stabilit principial că:

„... în noțiunea de detenție preventivă intră toate situațiile în care în fapt se constată
„că cel condamnat a fost privat de
„libertate”

Mai invocăm și o jurisprudență mai recentă, anume dec. pen. Nr. 1278/57 a Trib. Rep. Constanța - publicată în „Adevărul” Popular Nr. 2/58 - pag. 68, - care stabilește - pe aceeași linie ce ține

Tramite de Trib. Suprem, cã instanța este obligată
sã deducã din durată pedepsei aplicată în cuprinsul
timpul în care acesta a fost reținut și detinut în
tot cursul urmării penale. —

De remarcat cã ordinar, dându-se o inter-
pretare restrictivă textului art. 64 c.p., se consideră
cã nu ar fi computabilă decât detinerea efectivă
de puterea unui mandat de arestare preventivă,
interpretare care exclude de bunăvoie legea
chiar reținerile în arestul miliției municipale
efectuate anterior emiterii vre-unui mandat,
sau detinerile cu caracter administrativ. —
O altă interpretare este însă de domeniul
trecutului, azi operind prin principiul stabilit
de către Trib. Suprem. —

Fapt de cele mai sus expuse, urmează
sã conchidem amplexăm temerare: contestă
de fapt și deci admisibilitate ei. —

III. Problema existenței unei soluții pronunțate
într-o precedentă contestație, introdusă de către
aceleși detinut — Există oare lucru judecat
care să fie opus ~~absolut~~ prezentei contestații?

În primul rând, trebuie sã facem remarcă
cã, în precedente petiție, detinutul nu s-a
referit anume la perioada de detinere efectivă
la domiciliu, nu a făcut vorbire de caracterul
și special și n-a invocat o argumentație
juridică ca în cazul celei de-a doua petiții,
ci sa referit grosso-modo la întreg timpul
petrecut în prezentie. —

În al doilea rând, precum remarca că
tribunalul, deși reproduce în extenso continutul
adresei în care se vorbea și de detinerea la
Domiciliu (astfel precum adresa se întimplă
când în motivarea hotărârilor se reproduce în extenso
continutul unor probe în loc de a reproduce doar
ceace instanța din contextul motivării rețușe și
a considerat pertinent și concludent), în schimb
este clar că nu s-a preocupat decât de
problema ^{etapelor de} detinere în stabilimente speciale de
arest, neoprimindu-se în judecată ra, deloc, asupra
perioadelor de detinere la Domiciliu. —

Încît, considerăm că nu poate fi vorba de
luare în judecată, care nu ar putea exista decât
în situația cî instanța ar fi rezolvat prin
repingerea cererii de computare a respectivelor
perioade, deci dacă s-a și preocupat cît de
cît de aceasta. — (Rugăm a se cerceta decizia respec-
tivă, file 36 verso)

IV. — În ipoteza cî onorabil Tribunal ar con-
sidera totuși cum că ~~astă~~ precedente hotărîre
ar viza și situațiunea care în mod special face
obiectul prezentei cereri, și rugăm să încredințăm
a o considera ca recurs împotriva acelei
hotărîri, dat fiind că acea hotărîre nu
a fost comunicată contestatormului pentru
a se putea considera că ar fi rămas definitivă.
La dom există doar o adresă către peni-
tenciarul Arad, în care se face cunoscută,
penitențiarului, soluția pronunțată. —

Într-un, în cel mai rău caz, - în lipsa unei comuni-
cări proprii și către contestator, în formule stabilite
de lege pt. secretarea dreptului de recuză, - este
cazul să se considere că acesta a luat cunoș-
tință de soluția pronunțată, deabia la data
formulării celei de a doua apel și contestată,
neexistând aici o dovadă că pînă la oca-
ziile date va fi intervenit vre-o instințare a
or cel puțin din partea Cămarilor. Închisori
cu privire la soluția respectivă.

În această situație, - dacă prin urmare nouă
tribunal nu va reține precedentul noastru instanță,
și neșăm să considerăm ca recurs petiția de a doua,
și să dispunem înaintarea lui spre soluționare
la Trib. Suprem Colegiul Penal. -

pt. Dragoș Titus

in. Măneș

23

TRIBUNALUL CAPITALII R.P.R. COLEGIUL III

DECIZIA PENALĂ nr. 1034

Sedința publică dela 3 septembrie 1959

Tribunalul compus din:

Dumitru Sirbu-Președinte	
Boris Scurtulescu	- Judecător
Badea Radu	- Ases. popular
Dinescu Ilie	- " "
Sirbu Mihai	- " "
Ilie Peligrad	- Procuror
Dumitru Ciolponea	- Secretar

=====

Pe rol judecarea cererii de comutare de pedepse făcută de deținutul Dragoș Titus.-

La apelul nominal făcut în ședință publică, s-a prezentat petiționarul Dragoș Titus asistat de av. Manescu Nicolae, cu delegația nr. 353509 din 3 iulie 1959 a Colectivului 3 din colegiul de avocați.-

Procedura completă.-

Apărătorul petiționarului susține în sensul notelor scrise depuse la dosar.-

Tov. procuror arată că petiționarul a mai făcut o cerere de comutare care a fost admisă și deci aceasta ar putea fi privită ca autoritate de lucru judecat.-

Că, dacă instanța va trece peste această susținere, ar urma să se admită cererea numai pentru perioada când a fost deținut în prevenție, deoarece timpul cât a stat la domiciliu cu pază, nu poate fi socotită prevenție în sensul cerut de art. 64 cod penal.-

TRIBUNALUL,

Asupra cererii de față.

Având în vedere actele și lucrările dela dosar, susținerile reprezentantului petiționarului și ale reprezentantului Procuraturii, din care se constată următoarele:

Petiționarul Titus Dragoș fiind condamnat definitiv la 15 ani muncă silnică pentru crimă de dezastrul țării, în calitate de fost membru al guvernului I. Antonescu, a introdus prezenta cerere de comutare a detenției preventive, susținând că el a avut domiciliul obligator, sub pază, la locuința sa din București, str. Paleologu nr. 4 pe perioada 29 septembrie 1945 - ~~1946~~ 1946, și această perioadă nu i-a fost socotită în contul pedepsei, nici prin sentința de condamnare și nici prin decizia penală nr. 3699 din 30 decembrie 1957, pronunțată de acest colegiu și când s-a computat numai perioada dela 30 ianuarie 1945 până la 29 sep-

septembrie 1945 și de la 11 aprilie 1946 până la 17 mai 1946.

Din examinarea actelor și lucrărilor de la dosar se constată că în adevăr numitului petiționar nu i s-a scăzut din pedeapsă și perioada de la 29 septembrie 1945 până la 11 aprilie 1946.

Din conținutul adresei nr. 2109/1956 din 22 august 1956, a Ministerului Afacerilor Interne către Ministerul Justiției, aflată la pag. 22 din dosar, rezultă că petiționarul Titus Dragoș a fost reținut la 30 ianuarie 1945 și detinut în arestul Prefecturii Poliției Capitalei până la Sfârșitul lunii februarie 1945, apoi a fost transferat la Comandamentul Militiei Capitalei și detinut la dispoziția Tribunalului Poporului până la 29 septembrie 1945, iar de la această dată i s-a fixat domiciliul obligatoriu sub pază la locuința sa din București, str. Paleologu nr. 4, continuând să fie ținut la dispoziția Tribunalului Poporului până la 17 mai 1946, când a fost judecat.

Prin decizia acestui colegiu nr. 3699 din 30 decembrie 1956, s-a admis contestația făcută de condamnatul Dragoș Titus și s-a computat în pedeapsa de 15 ani temniță grea și timpul de detențiune preventive cuprins între perioadele 30 ianuarie 1945-29 septembrie 1945 și 11 aprilie 1946-17 mai 1946, rămânând deci neclarificată detinerea la domiciliu sub pază a condamnatului pentru perioada 29 septembrie 1945-11 aprilie 1946, despre care acest colegiu nu s-a preocupat în decizia menționată mai sus, cu toate că numitul contestator solicitase a i se computa din pedeapsă și această perioadă.

Avînd în vedere că din actele de la dosar, care au fost menționate mai sus rezultă că petiționarul condamnat, Titus Dragoș, a fost reținut sub pază la domiciliul său și în această situație această reținere nu poate avea caracterul unei detențiuni preventive în sensul legii, deoarece nu numai că pentru aceasta a fost emis un mandat de arestare preventivă, dar și pentru că în timpul detenției n-a fost privat de libertate în mod absolut și în sensul propriu al cuvîntului, din moment ce i s-a permis să trăiască în propria lui casă, să ia masa acolo și în general să ducă o viață obișnuită în propria lui casă, cu deosebirea că această reținere a sa era sub paza organelor de miliție.

Este adevărat că Tribunalul Suprem al R.P.R. Colegiul Penal, prin decizia nr. 554 din 15 aprilie 1953 a statuat că în noțiunea de detenere preventivă intră toate situațiunile în care în fapt se constată că cel condamnat a fost privat de liber-

tate, însă această decizie s-a dat în cazul unui condamnat care fusese detinut de Direcția Centrală a Militiei pentru cercetări, iar nicidecum într-un caz similar cu cel de față, cînd de fapt cetățeanul împotriva căruia se făceau cercetări penale era reținut la propriul său domiciliu.

În această situație, nu se mai poate spune că petiționarul a fost privat de libertate și în consecință nu-și poate avea aplicabilitate principiul enunțat în decizia de mai sus de către Tribunalul Suprem al R.P.R.

Intrucît acest colegiu soluționînd anterior o altă cerere de computare a aceluiași condamnat, prin decizia nr.3699/1956, nu s-a preocupat și de perioada indicată prin cererea de față de către petiționar, neanalizînd-o în nici un mod, nu se poate spune că în cauza de față ar exista autoritate de lucru judecat, astfel încît cererea de față urmează a fi respinsă ca nefondată.

Actele pe care petiționarul putea să le invoce în sprijinul cererii sale, aflîndu-se la dosar, și el fiind reprezentat și printr-un apărător desemnat din oficiu, nu mai este cazul a se amîna cauza pentru a fi înștiințat și cel condamnat de termenul de judecată, pe motiv că prima înștiințare făcută prin Penitenciarul Rm.Sărat a fost restituită. Prezența inculpatului nici nu era obligatorie după lege, iar acordarea unui nou termen nu ar fi avut alt rezultat decît tergiversarea soluționării cauzei.

Pentru aceste motive,

În numele poporului,

D E C I D E :

Respinge ca nefondată cererea de computare introdusă de condamnatul Dragoș Tituș, pentru perioada 29 septembrie 1945 - 11 aprilie 1946.

Cu recurs.

Data și pronunțată în ședință publică azi 3 septembrie

1959.

D.S.

S.B.

D.I.

S.M.

B.R.

Secretar,

4 septembrie 1959.

25
TRIBUNALUL CAPITALI R.P.R.

COLEGIUL III

nr. 2109/959

4 septembrie 1959

C A T R E

PENITENCIARUL R. S. A. R. A. T.-

Vă rugăm a în cunoștință pe DRAGOS TITUS, născ. la 22 aprilie 1896 în comuna Galata-Iași, condamnat la 15 ani temniță grea, vinovat de dezastrul țării, că acest Colegiu prin decizia penală nr. 1034 din 3 septembrie 1959, a respins cererea sa de calcularea pedepsei.-

Președinte,

D. Sîrbu

Secretar,
D. Ciolpșea